

regeringen anledning til set i forhold til regeringens Afghanistanredegørelse?»

Formanden:

Hr. Villy Søvndal for begrundelse.

Villy Søvndal (SF):

Tak for det og velkommen tilbage fra juleferie.

Vi skal diskutere Afghanistan i dag. Det er jo ikke så lang tid siden, statsministeren her i Folketingssalen sagde om tortur og videreudlevering af fanger til amerikanerne til tortur, at der var nul at komme efter. Jeg er helt sikker på, at statsministeren husker den illustrerede udgave meget tydeligt. Det kom efter en vedvarende strøm af meldinger om tortur. Det kom efter regeringens redegørelse, hvor regeringen fuldstændig afviste, at man kendte noget som helst til det og havde baggrund for at kende noget som helst til det.

Lige efter regeringen havde afleveret sin redegørelse, kom der så en artikel i Politiken fredag den 5. januar, hvor ti edsvorne vidneafhøringer af amerikanske forhørsledere bekræfter, at der har fundet omfattende tortur sted.

Derfor vil jeg bare spørge: Er det stadig væk statsministerens opfattelse, at der ikke er noget at komme efter i forbindelse med den senest afgivne redegørelse?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja. Jeg vil gerne understrege til en start, at hvis der har fundet mishandling eller nedværdigende behandling sted, er det selvfølgelig noget, jeg på det skarpeste tager afstand fra.

Men de pågældende oplysninger er først kommet frem for ganske nylig, og derfor skal jeg understrege, at de ikke ændrer ved den grundlæggende vurdering i den redegørelse, regeringen har forelagt for Folketinget, nemlig at regeringen i foråret 2002 ikke vidste og heller ikke burde have vidst, at tilbageholdte i amerikansk varetægt i Afghanistan ikke blev behandlet korrekt, sådan som det nu bliver påstået.

Kl. 13.05

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, det er imponerende, at statsministeren hænger fast i en retorik, der lyder, at det kunne vi ikke vide noget om. Jeg har prøvet at kigge på de almindeligt tilgængelige informationer, der var.

Der var en artikel i januar 2002 i New York Times. Nu er det ikke sikkert, at regeringen eller

Statsministeriet eller Udenrigsministeriet læser New York Times. Der var en fuldstændig parallel artikel i Washington Post. Nu er det ikke sikkert, at statsministeren eller Udenrigsministeriet orienterer sig i Washington Post.

Der var en fuldstændig præcis oversættelse af artiklen i New York Times i Politiken den 13. februar 2002. Nu er det ikke sikkert, at statsministeren vælger at læse Politiken, fordi han ikke altid bryder sig om det, der står der, men der var en fuldstændig parallel artikel bagefter i Berlingske Tidende.

Jeg spørger bare: Hvordan kan man, når hele verdenspressen, når den danske presse, har sagt de her ting, vedholdende sige, at vi ikke vidste noget?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Som det meget klart fremgår af redegørelsen, er regeringen ikke kommet i besiddelse af nogen oplysninger om påstande om, at der skulle have fundet mishandlinger af tilbageholdte sted i foråret 2002, på det tidspunkt. Der er så kommet nogle oplysninger på et meget senere tidspunkt.

Men det, hele sagen drejer sig om, er: Hvad vidste regeringen, eller hvad burde regeringen have vidst i foråret 2002? Der er kendsgerningen, som det også fremgår af redegørelsen, at da var regeringen ikke i besiddelse af informationer om sådanne påstande.

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår det simpelt hen ikke. Det, statsministeren forsøger at fortælle Folketinget og offentligheden lige nu, er, at statsministeren ikke var bekendt med de amerikanske artikler – det får så være.

Var Statsministeriet heller ikke bekendt med, at Politiken den 13. februar 2002 skrev: Afghanske fanger fik tæsk? Og så er det i øvrigt gennemgået i artiklen, hvilke typer af tortur og nedværdigende behandling fangerne blev udsat for. Det er simpelt hen for tykt.

Der er jo ingen i det her land, der tror på, at Statsministeriet, Udenrigsministeriet, Forsvarsministeriet, embedsmændene, politikerne ikke orienterer sig i internationale medier. Det var en kendt sag på det tidspunkt, at der blev udøvet tortur. Amnesty International sendte den 1. februar 2002 en advarsel til regeringen. Det gav anledning til et spørgsmål her i salen stillet af SF's tidligere formand, hr. Holger K. Nielsen, hvor han redegjorde præcis for det samme.